

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

21. 9. 2022



Podpis pristojne
sodne osebe:



REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRavno
SODIŠČE

I U 311/2020-20

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnica in sodnika dr. Damjan Gantar kot predsednik ter Jure Likar in mag. Barbara Fajdiga kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Martine Greif kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-25/2020/3 z dne 14. 2. 2020,

na seji **21. septembra 2022**

RAZSODILO:

Tožbi se ugotovi, 1. točka izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-25/2020/3 z dne 14. 2. 2020 se odpravi in se zadeva v tem delu vrne toženi stranki v ponoven postopek.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila prosilčevi pritožbi z dne 17. 1. 2020 in delno odpravila odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za šolstvo in šport številka 090-053-2019/3 z dne 10. 1. 2020, ter odločila, da mora organ (tožnik) prosilcu v 31 dneh od prejema te odločbe v elektronski obliki posredovati elektronske kopije dokumentov z naslednjimi številkami:
 - 20102-113/2019/1 (3 strani), v katerem pri čemer mora v dokumentu prekriti (1) na 1. strani v prvem odstavku in spodaj, pod priloga, podatke o imenu in priimku prijavitelja, (2) na 3. strani spodaj, podatke o imenu in priimku, naslovu in telefonski številki prijavitelja;
 - 20102-418/2017/1 (2 strani), pri čemer mora v dokumentu na 2. strani spodaj prekriti podatke o imenu in priimku, naslovu, podpisu in telefonski številki prijavitelja;
 - 20102-372/2017/1 (3 strani), pri čemer mora v dokumentu prekriti (1) na 1. strani zgoraj pod točko 1 podatek o imenu in priimku fizične osebe v drugi vrstici, (2) na 1. strani spodaj pod točko 5 zadnje tri vrstice besedila, (3) na 2. strani pod točko 2 celotno besedilo prvega odstavka, ki se začne s „predlog.“, (4) na 3. strani v drugem odstavku (ki se začne z „Zaključek:“) šesto in sedmo vrstico besedila, (5) na 3. strani spodaj podatke o imenu in priimku, naslovu, podpisu in telefonski številki prijavitelja (točke od I.1. do I.3. Izreka izpodbijane odločbe). V preostalem delu je prosilčevo pritožbo zavrnila (II. točka izreka izpodbijane odločbe). Ugotovila je še, da v pritožbenem postopku niso nastali posebni stroški (III. točka izreka izpodbijane odločbe).
2. Iz uvodnih ugotovitev obrazložitve je razvidno, da je prosilec zahteval vse informacije javnega značaja v elektronski obliki, ki jih je organ izdelal, prejel ali kako drugače pridobil v postopkih s številkami 20102-372-2017, 20102-418-2017 in 20102-113-2019. Poleg tega je zahteval navedbo vseh zadev ali postopkov, ki jih je organ v obdobju od 1. 1. 2016 do priprave dokumentacije obravnaval v Osnovni šoli Vide Pregarc.
3. Tožnik je zaradi varovanja tajnosti vira prijave in osebnih podatkov zavrnil dostop do prejetih pobud v zadevah s številkami 20102-113-2019, 20102-372-2017 in 20102-418-2017. Ob sklicevanju na 16. člen Zakona o inšpekcijskem

nadzoru (v nadaljevanju ZIN) je namreč menil, da je možno na podlagi vsebine in okoliščin razbrati prijavitelja v inšpekcijskem postopku, s čimer se razkrijejo tudi (njegovi) osebni podatki.

4. Tožena stranka je najprej odločala o prosilčevih pritožbenih navedbah, da tožnik ni odločil o vseh dokumentih, ki so bili predmet zahteve. Na podlagi ugotovitev oglada je menila, da je tožnik prosilcu posredoval vse dokumente, s katerimi razpolaga, razen prejetih pobud, do katerih je zavrnil dostop z izpodbijano odločbo. Po mnenju tožene stranke je prepričljivo tožnikovo pojasnilo, da prosilcu dokumenta s številko 20102-113-2019/4 ni posredoval zato, ker ne gre za samostojen dokument, ampak za zaznambo o vračilu podpisanega zapisnika, ki pa ga je prosilec prejel.
5. V nadaljevanju je tožena stranka presojala pritožbene navedbe, ki se nanašajo na prejete pobude za uvedbo inšpekcijskega postopka v zvezi z dokumenti s številkami 20102-113/2019/1 (3 strani), 20102-418/2017/1 (2 strani), 20102-372/2017/1 (3 strani) in 20102-372/2017/5 (1 stran). Uvodoma je ugotovila, da je tožnik zavrnitev dostopa do teh dokumentov utemeljil s sklicevanjem na izjemo varovanja tajnosti vira prijave (tretji odstavek 5. a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, v nadaljevanju ZDIJZ) in varovanja osebnih podatkov (3. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ), po njegovem prepričanju pa ni mogoč niti delni dostop.
6. Pri presoji izjeme varovanja tajnosti vira je tožena stranka sprejela stališče, da se drugi odstavek 16. člena ZIN nanaša izključno na vir prijave oziroma drugih informacij in da vsebina prijave oziroma informacij s to določbo ni zajeta. Pojasnila je, da je vir subjekt, ki je dal določene podatke ali obvestila, in da je z navedeno zakonsko določbo varovana identiteta tega vira, podatki ali obvestila, ki jih je ta vir dal, pa skladno s prvim odstavkom 16. člena ZIN uživajo varstvo pred razkritjem le, če so opredeljeni kot poslovna skrivnost ali druga tajnost. Bistvo varovanja vira prijave po ZDIJZ je namreč varstvo tistega, ki prijavo poda. Po prepričanju tožene stranke ima vsak posameznik zakoniti interes oziroma pravico, da pristojnim organom naznani kršitve, ki jih drug posameznik stori z določenim ravnanjem oziroma opustitvijo. Gre za širši družbeni interes, ki prevlada nad interesom domnevnih storilcev prekrškov, kar pomeni, da so pobude prijaviteljev (fizičnih ali pravnih oseb) v javnem interesu. Zato jih je po stališču tožene stranke treba zaščititi, saj prijavitelji s prijavo zasledujejo cilj spoštovanja predpisov in v tem smislu vzpostavitve zakonitega stanja. Varovanje vira prijave je tudi dolžnost organa, ker je prijavitelj s tem varovan pred raznovrstnimi pritiski, zlasti tistih oseb, ki jih nadzorujejo inšpektorji. Zakonodajalec je na ta način vzpostavil širši (javni) nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem zakonov in organu omogočil bolj učinkovito delovanje. Po stališču tožene stranke bi se namreč prijavitelji zaradi morebitnih pritiskov kršiteljev bali obveščati pristojne organe, ki že po naravi stvari ne morejo imeti takšnega

nadzora, kot ga imajo lahko skupaj s širšo javnostjo. Posledično bi bilo več nezakonitih stanj (kršitev), kar je po presoji tožene stranke zagotovo v nasprotju z javnim interesom.

7. Glede na navedeno se je tožena stranka sicer strinjala s tožnikovim stališčem glede varovanja vira prijave. Vendar je ob upoštevanju delnega dostopa v smislu 7. člena ZDIJZ menila, da je pri spornih dokumentih vir prijave možno prekriti z anonimizacijo tako, da ni več določljiv. S prekritjem določenih podatkov v teh dokumentih se torej ne da sklepati o tem, kdo je prijavitelj, saj ne gre za tolikšno vsebnost in koncentracijo informacij, iz katerih bi bilo mogoče razbrati vir prijave. Po presoji tožene stranke pa ni mogoč niti delni dostop do dokumenta s številko 20102-372/2017/5 (1 stran), saj je iz njega vsaj posredno mogoče ugotoviti prijaviteljevo identiteto, zaradi česar bi bila z razkritjem tega dokumenta ogrožena tajnost vira prijave.
8. Tožena stranka je še pojasnila, da dokumenti sicer vsebujejo tudi osebne podatke, vendar pa je njihovo prekritje naložila že zaradi obstoja izjeme tajnosti vira prijave po tretjem odstavku 5.a člena ZDIJZ. Razkritje osebnih podatkov ravnateljice osnovne šole in pri tožniku zaposlenih javnih uslužbencev pa omogoča prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
9. Zoper 1. točko izreka navedene odločbe je tožnik vložil tožbo iz razloga po 1. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Predlaga odpravo odločbe v izpodbijanem delu.
10. Tožnik uvodoma pojasnjuje, da je prosilcu posredoval vso zahtevano dokumentacijo, razen pobud (prijav) za uvedbo navedenih inšpekcijskih postopkov. Nasprotuje stališču tožene stranke, da je varnost vira zagotovljena že s tem, ko se v dokumentu prekrijejo osebni podatki. Trdi, da obravnavane pobude vsebujejo tudi druge elemente, po katerih bi bilo mogoče prepoznati prijavitelja, čeprav ne gre izključno za osebne podatke. Meni, da se drugi odstavek 16. člena ZIN ne nanaša izključno na vir prijave oziroma drugih informacij, ampak tudi na vsebino prijave. Po tožnikovem mnenju vira in vsebine prijave ni mogoče ločiti tako enostavno, kot je to razvidno iz izpodbijane odločbe. Pojasnjuje, da iz pobude izhaja, da je prijavitelj prosil šolo za dodatna pojasnila, pridobil razširjeno specifikacijo ter svoje ugotovitve oziroma dvome posredoval na več naslovov in napisal dopis. Prijavitelj se je v pobudi skliceval tudi na dopis s specifikacijo, ki mu ga je poslala ravnateljica, poleg tega je zapisal, da se je z njo sestal, v nadaljevanju pa podaja še dodatne navedbe o prejetih dopisih šole. Glede na navedeno je po tožnikovem prepričanju z lahkoto mogoče identificirati posameznika, ki je določene okoliščine glede konkretnega primera poskušal najprej razrešiti v šoli, šele nato pa je podal prijavo na inšpekcijo. Tožnik se strinja, da tovrstna informacija morebiti res ni poznana prosilcu zahteve za dostop do informacije javnega značaja, vendar opozarja, da prijavitelja lahko prepoznajo posamezniki v šoli, ki jo obiskuje prijaviteljev otrok, torej tudi



ravnateljica te šole. To po tožnikovem mnenju pomeni, da bi vsebina dogodkov, ki jih prijavitelj opisuje v zvezi s svojimi aktivnostmi v šoli, v celoti razkrila njegovo identiteto, čeprav prosilcu ne bi bili posredovani prijaviteljevi osebni podatki.

11. V nadaljevanju tožnik ob sklicevanju na sodbo Upravnega sodišča U 313/2004 poudarja, da prijave, sporočila ali druge vloge niso zahteve za uvedbo inšpekcijskega postopka, ampak le podlaga za morebitno pobudo inšpekciji, da uvede tak postopek po uradni dolžnosti. S tem v zvezi se tožnik sklicuje tudi na sodbo Vrhovnega sodišča X Ips 775/2006 in meni, da morebitna prijava ne pomeni začetka inšpekcijskega postopka in je ni mogoče šteti za informacijo javnega značaja.
12. Iz nadaljnjih tožbenih navedb je razvidno, da je v obravnavani zadevi inšpektor varoval vir prijave ob opravljanju nadzora, se osredotočil samo na očitano kršitev zakonodaje (v konkretnem primeru glede pravilnega izračuna šole v naravi) in pred ravnateljico oziroma šolo ni navajal dejstev, ki bi lahko razkrila prijavitelja. Tožnik meni, da je z razkritjem zahtevanega dokumenta na način, kot je to izvedla tožena stranka, sorazmerno enostavno, hitro in določno mogoče ugotoviti, kdo je prijavitelj ter ga identificirati na podlagi dejstev in okoliščin, navedenih v prijavi ter priloženih izjav in razkritja pošte. Takšno ravnanje pa je po prepričanju tožnika ravno nasprotno od tistega, ki ga je želel doseči zakonodajalec, torej varstva posameznika, ki opozori na morebitno kršitev zakona oziroma okoliščine, ki škodijo javnemu interesu.
13. Ob upoštevanju navedenega tožnik še meni, da je treba določbo o varovanju tajnosti vira prijave povezati tudi z določbo 7. člena ZDIJZ, ki ureja delni dostop. Opozarja, da je nujni pogoj za uporabo tega instituta možnost izločitve izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja iz zahtevanega dokumenta, ne da bi to ogrozilo njegovo zaupnost. Če pa to ni mogoče, kar velja tudi za obravnavano zadevo, je po tožnikovem prepričanju treba zavrniti dostop do zahtevane informacije javnega značaja.
14. V odgovoru na tožbo tožena stranka pojasnjuje, da je treba izjemo varovanja vira prijave iz tretjega odstavka 5.a člena ZDIJZ v obravnavni zadevi uporabiti skupaj z določbo drugega odstavka 16. člena ZIN. Poudarja, da se ta izjema nanaša izključno na vir prijave in ne na njeno vsebino. Meni, da je v obravnavanih dokumentih z anonimizacijo mogoče prekriti vir prijave in ga s tem varovati na način, da ni več določljiv, kar pomeni možnost delnega dostopa v smislu 7. člena ZDIJZ. Trdi, da se s prekritjem določenih podatkov ne da sklepati na prijavitelja, saj ne gre za tolikšno vsebnost in koncentracijo informacij, iz katerih bi bilo mogoče razbrati vir prijave. Poudarja, da to stališče ne pomeni le varstva vira prijave z vidika osebnih podatkov (imena, priimka, ter drugih osebnih podatkov prijavitelja), ampak je treba upoštevati vse navezne okoliščine iz vsebine prijave, z razkritjem katerih bi bilo mogoče sklepati na vir prijavitelja; če dokument

vsebuje takšno koncentracijo podatkov, iz katerih bi bilo mogoče razbrati vir prijave, ni mogoče uporabiti delnega dostopa.

15. V nadaljevanju tožena stranka pojasnjuje, da mora biti zatrjevana izjema presojana za vsak dokument posebej in v okoliščinah konkretnega primera. Navedeno pomeni, da ni mogoče zavrniti dostopa do nekega dokumenta zgolj glede na njegovo vrsto (npr. prijava v inšpekcijskem postopku), ampak ga je treba presojati posamično. Tožena stranka trdi, da je v zvezi z vsemi dokumenti presojala, ali je z delnim dostopom mogoče iz njih izločiti informacije, s katerimi bi bilo mogoče sklepati na vir prijave. V zvezi z dokumenti, glede katerih je tožena stranka presodila, da delni dostop ni mogoč, ker bi bilo z razkritem katerihkoli informacij v njih mogoče sklepati na vir prijave, je pritožbo prosilca zavrnila.
16. Glede na navedeno se tožena stranka ne strinja s tožbenim očitkom o nepravilni razlagi 16. člena ZIN in 5.a člena ZDIJZ. Meni, da je v zvezi z vsemi tremi dokumenti pravilno ocenila, da se lahko z delnim dostopom varuje vir prijave. Poudarja, da je poleg osebnih podatkov prijaviteljev oziroma vložnikov pobud in drugih fizičnih oseb prekrila tudi vse navezne okoliščine, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati na vir prijave.
17. Po mnenju tožene stranke v obravnavani zadevi ni mogoče upoštevati stališč v sodbah U 313/2004 in X Ips 775/2006. Ob sklicevanju na sodbo Vrhovnega sodišča RS I Up 122/2006 pojasnjuje, da se dostop do informacij javnega značaja nanaša na informacije, ki izhajajo iz delovnega področja organa, ki je opredeljen z njihovimi pristojnostmi. Zato se pojem informacije javnega značaja po mnenju tožene stranke ne nanaša le na izvajanje pristojnosti organa, ampak zajema vse dokumente, s katerimi organ razpolaga v zvezi z izvajanjem svojih pristojnosti.
18. Tožena stranka še pripominja, da v zadevi ni nezanemarljivo, da se inšpekcijski postopki, s katerimi so povezani zahtevani dokumenti, nanašajo na nadzor nad porabo javnih sredstev. Te informacije pa so absolutno javne na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
19. Prizadeta oseba je v odgovoru na tožbo v bistvenem navedla, da je prijaviteljeva istovetnost poznana že zaradi javno znanih okoliščin in lastnega razkritja. Zato se ne strinja s tožbenim očitkom, da bi prijavitelja razkrile okoliščine iz spornih pobud.
20. Tožba je utemeljena.
21. Skladno s prvim odstavkom 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil

od drugih oseb. Iz navedene določbe izhajajo trije osnovni pogoji, ki morajo biti kumulativno izpolnjeni, da je lahko govora o obstoju informacije javnega značaja, in sicer: informacija mora izvirati iz delovnega področja organa, mora biti v materializirani obliki in organ mora z njo razpolagati.

22. Inšpektorji organa (Inšpektorat RS za šolstvo in šport) morajo na podlagi prvega odstavka 24. člena ZIN obravnavati prijave v zadevah iz svoje pristojnosti. Sprejem prijave in njena obravnava sta torej zakonsko določeni delovni področji organa v inšpekcijskem postopku, s čimer je izpolnjen prvi zahtevani zakonski pogoj za obstoj informacije javnega značaja. Sporne prijave v obravnavani zadevi (v prilogah od A3 do A5 spisa) obstajajo v obliki zapisa predlogov prijavitelja, na podlagi katerih je bil uveden inšpekcijski postopek, torej v obliki treh dokumentov, ki jih je tožnik pridobil od druge osebe (prijavitelja), s tem pa je izpolnjen drugi pogoj, ki ga za informacijo javnega značaja zahteva prvi odstavek 4. člena ZDIJZ. Da tožnik v obravnavani zadevi razpolaga z dokumentacijo, ki je predmet prosilčeve zahteve, pa ni sporno, saj je kopijo te dokumentacije poslal toženi stranki zaradi izvedbe pritožbenega postopka. Sodišče še pripominja, da je tudi iz sodbe Vrhovnega sodišča I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007 razvidno, da je za pojem informacije javnega značaja odločilno, da gre za informacije s področja izvajanja določenih nalog oziroma dejavnosti, ki jih urejajo javnopravni predpisi. Informacija javnega značaja je torej tista informacija, ki služi uradnemu namenu organa, gre torej za informacije, povezane s katerokoli javno (public) ali upravno funkcijo organa. Navedeno po presoji sodišča velja tudi v obravnavani zadevi, saj glede na zgornja izhodišča prijave oziroma pobude za uvedbo inšpekcijskega postopka že po naravi stvari služijo uradnemu namenu Inšpektorata RS za šolstvo in šport.¹
23. Zahtevani dokumenti tako nedvomno izpolnjujejo pogoje po ZDIJZ glede obstoja informacije javnega značaja. Ob takih okoliščinah pa je mogoče ugotavljati, ali oziroma glede katerih delov zahtevanih dokumentov so morebiti podane izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja po 5.a členu ZDIJZ, med drugim če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega zakon določa varovanje tajnosti vira (tretji odstavek navedenega člena). Med strankami v tej zadevi je tako sporno, ali je tožena stranka iz zahtevanih dokumentov izločila vse podatke, glede katerih je z zakonom predpisana obveznost varovanja tajnosti vira.
24. Na navedeno zakonsko izhodišče tretjega odstavka 5.a člena ZDIJZ se namreč navezuje 16. člen ZIN, skladno s katerim mora inšpektor varovati tajnost, s katero se seznanj pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora. Dolžnost

¹ Tudi Ustavno sodišče je v odločbi U-I-45/16-50, Up-321/18-48, Up-1140/18-38 in Up-1244/18-38 z dne 16. 9. 2021, presodilo, da je pri razlagi pojma javni značaj treba upoštevati dolžnost državnih organov, da delajo javno in pregledno, zato so javne tiste informacije, ki so povezane z delovnim področjem javnopravnega subjekta. Informacija mora biti tako povezana z izvajanjem nalog in dejavnostjo javnopravnega subjekta, ki jih urejajo predpisi javnega prava. Informacija ima javni značaj, če vsebuje (ne)posredno uporaben podatek, sporočilo ali obvestilo, ki vpliva ali bi lahko vplivalo na izvrševanje javnih nalog.

varovanja tajnosti traja tudi po prenehanju delovnega razmerja inšpektorja (prvi odstavek), inšpektor pa je dolžan varovati tajnost vira prijave in vira drugih informacij, na podlagi katerih opravlja inšpekcijski nadzor (drugi odstavek).

25. Že na podlagi same jezikovne razlage drugega odstavka 16. člen ZIN je po presoji sodišča mogoče sklepati, da se ta zakonska določba nanaša izključno na vir prijave oziroma vir drugih informacij, torej na subjekt, ki je dal določene podatke ali obvestila, in da vsebina prijave oziroma informacij s to določbo ni zajeta. Zato je pravilno je tudi stališče tožene stranke, da je z navedeno zakonsko določbo varovana identiteta tega vira, podatki ali obvestila, ki jih je (ta vir) dal, pa skladno s prvim odstavkom 16. člena ZIN uživajo varstvo pred razkritjem le, če so opredeljeni kot poslovna skrivnost ali druga tajnost. Razlaga navedene zakonske določbe, po kateri bi bila z vidika dostopa do informacij javnega značaja že sama po sebi zaupna celotna vsebina prijave v inšpekcijskem postopku, bi po presoji sodišča nedopustno vodila v njeno popravo (korekturo).
26. Na drugačno presojno ne more vplivati tožnikovo sklicevanje na stališča Vrhovnega sodišča v sodbi X Ips 775/2006, saj navedena zadeva v dejanskem in pravnem pogledu, ko je Vrhovno sodišče odločalo o pravici do pregleda in prepisa spisov po petem odstavku 82. člena Zakona o splošnem upravnem postopku in ne o pravici do dostopa do informacij javnega značaja po ZDIJZ, ni bistveno enaka obravnavani zadevi. Pravilno razumevanje pojma ustaljene sodne prakse namreč pomeni, da sodišča enako razlagajo oziroma uporabljajo pravne predpise v zadevah, ki so glede bistvenih okoliščin medsebojno primerljive.² Ustaljena sodna praksa je sestavina pravne prakse (in varnosti), ki odraža način uporabe določenih pravnih pravil pri reševanju konkretnih sporov v praksi,³ zaradi česar se je nanjo mogoče sklicevati le v primeru, če sta primerjani zadevi v dejanskem in pravnem pogledu bistveno enaki.⁴
27. Glede na navedena izhodišča je bilo torej treba presoditi, ali je tožena stranka prosilcu pravilno omogočila delen dostop do zahtevanih dokumentov tako, da je varovana istovetnost vira prijave v inšpekcijskem postopku. Če namreč dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije, ki so izjema, in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščen osebni organa izloči te informacije iz dokumenta ter seznanjeni prosilca z vsebino oziroma mu omogoči ponovno uporabo preostalega dela dokumenta (7. člen ZDIJZ).
28. Po presoji sodišča je utemeljen tožbeni ugovor, da tožena stranka ni ravnala skladno z navedenimi izhodišči iz 7. člena ZDIJZ, saj razen osebnih podatkov prijavitelja in drugih fizičnih oseb ni prekrila vseh naveznih okoliščin, na podlagi

² Sklep Vrhovnega sodišča I Up 30/2020 (9. točka obrazložitve).

³ Tako tudi sodba Vrhovnega sodišča II Ips 378/2002 z dne 29. 4. 2003, na katero se Vrhovno sodišče sklicuje v zadevi I Up 30/2020 (9. točka obrazložitve).

⁴ Prav tam.



katerih bi bilo mogoče sklepati na vir prijave, zaradi česar bi bila ogrožena njegova tajnost. Iz navedenih dokumentov so namreč že na prvi pogled razvidne naslednje take okoliščine:

- iz dokumenta 20102-113/2019/1 (priloga A4 spisa) je na tretji strani razvidno, da je ravnateljica prijavitelju v telefonskem razgovoru 7. 1. 2019 povedala, da je vračilo izvedeno iz postavke šolski materialni stroški;
- iz dokumenta 20102-418/2017/1 (priloga A5 spisa) je na prvi strani pod točko 2) razvidno, da inšpektor Šink v zvezi s taborom ČŠOD Ajda omenja lapsuse, na katere je prijavitelj večkrat opozoril šolo, pa se ni nič zgodilo;
- iz dokumenta 20102-372/2017/1 (priloga A3 spisa) je razvidno, da je prijavitelj prosil šolo za dodatna pojasnila v zvez z izvedbo šole v naravi in dobil s tem povezano razširjeno specifikacijo. Poleg tega se je v pobudi skliceval na dopis s specifikacijo, ki mu ga je poslala ravnateljica, na sestanek z ravnateljico 4. 4. 2017, navedel pa je tudi dodatne podatke o prejetih dopisih šole.

29. S tem povezanih tožbenih navedb⁵ tožena stranka v upravnem sporu ni določno prerekala, ampak je v odgovoru na tožbo le splošno navedla, da je poleg osebnih podatkov prijaviteljev oziroma vložnikov pobud in drugih fizičnih oseb prekrila vse navezne okoliščine, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati na vir prijave; zato sodišče teh trditev ni upoštevalo⁶. Na drugačno stališče ne morejo vplivati niti navedbe prizadete osebe s položajem stranke, da je prijaviteljeva istovetnost poznana že zaradi lastnega razkritja v javnosti, saj na to nanašajoče se okoliščine niso del dejanske podlage izpodbijane odločbe. Glede na navedeno, ko so iz spornih dokumentov že na prvi pogled razvidne okoliščine, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati na vir prijave in s tem ogroziti njegovo tajnost, in ko tožena stranka na to nanašajočih se tožnikovih očitkov ni določno prerekala, je sodišče skladno z 2. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek (tretji odstavek istega člena). V njem bo morala odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti (četrti odstavek 64. člena ZUS-1) in ponovno presojati možnost delnega dostopa do zahtevanih podatkov.

30. Sodišče še pripominja, da nosilno stališče za odločitev tožene stranke ni bila ugotovitev, da se inšpekcijski postopki, s katerimi so povezani zahtevani dokumenti, nanašajo na nadzor nad porabo javnih sredstev in da so s tem povezane informacije absolutno javne na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zato s tem povezanih navedb tožene stranke v odgovoru na tožbo ob analogni uporabi prepovedi navajanja novot, ki jih ZUS-1 določa za tožnika (52. člen ZUS-1⁷), ni upoštevalo, saj tožena stranka v upravnem sporu ne more

⁵ Njihov povzetek je v 10. točki obrazložitve.

⁶ Pavšalno, nekonkretizirano zanikanje nasprotnikovih trditev se ne upošteva (Ude, Betetto, Galič, Rijavec, Wedam Lukić, Zobec: Pravdni postopek s komentarjem, 2. knjiga, GV Založba, Ljubljana 2006, str. 364).

⁷ Glasi se: "V tožbi lahko tožnik navaja nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že v postopku izdaje upravnega akta. Nova dejstva in novi dokazi se lahko upoštevajo kot tožbeni razlogi le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji postopka izdaje upravnega akta in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta."



mimo navedenih zahtev navajati novih dejanskih okoliščin.⁸

31. Sodišče je odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov na seji, saj sta se stranki pisno odpovedali glavni obravnavi (279.a člen Zakona o pravdnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 21. september 2022

Predsednik senata:
dr. Damjan Gantar, l.r.



Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe:

⁸ Glej tudi E. Kerševan, V. Androjna, *Upravno procesno pravo, Upravni postopek in upravni spor, GV Založba, Ljubljana 2017, str. 570, drugi odstavek.*